31993R2861

L 262/4 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 21.10.1993

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2861/93
z dnia 18 października 1993 r.
nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych dysków magnetycznych (dyskietek 3,5-calowych) pochodzących z Japonii, Tajwanu i Chińskiej Republiki Ludowej oraz stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2423/88 z dnia 11 lipca 1988 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów po cenach dumpingowych lub subsydiowanych z państw niebędących członkami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej [1], w szczególności jego art. 12,

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacjach w ramach Komitetu Doradczego, jak przewidziano na mocy powyższego rozporządzenia,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) Komisja, rozporządzeniem (EWG) nr 920/93 [2], zwanym dalej „rozporządzeniem tymczasowym", nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty niektórych dysków magnetycznych (zwanych dalej dyskietkami 3,5-calowymi) pochodzących z Japonii, Tajwanu i Chińskiej Republiki Ludowej, oraz objętych kodem CN ex 8523 20 90. Obowiązywanie powyższego cła zostało rozszerzone maksymalnie na okres dwóch miesięcy na mocy rozporządzania Rady (EWG) nr 2206/93 [3].

B. DALSZA PROCEDURA

(2) W następstwie nałożenia tymczasowych ceł antydumpingowych, zainteresowane strony, które o to wystąpiły, mogą żądać ich wysłuchania przez Komisje. Niektóre z powyższych stron przedłożyły uwagina piśmie przedstawiające ich opinie dotyczące wniosków Komisji.

(3) Dwóch importerów, którzy nie współpracowali w dochodzeniu, przedłożyło Komisji uwagi na piśmie, w następstwie wprowadzenia tymczasowych ceł antydumpingowych. Jeden z nich wystąpił o możliwość wysłuchania przez Komisje, która to możliwość została mu przyznana.

(4) Na żądanie, strony poinformowano na piśmie o zasadniczych faktach imotywach, na podstawie których zalecono nałożenie ceł ostatecznych oraz ostateczny pobór kwot złożonych z tytułucła tymczasowego. Przyznano im również rozsądny termin, w którym mogli składać oświadczenia w następstwie ogłoszenia wyników dochodzenia.

(5) Uwagi pisemne i ustne przedstawione przez strony, zostały rozważone oraz, gdzie było to stosowne, uwzględniono w wynikach dochodzenia Komisji.

(6) Z uwagi na ilość i złożoność badanych danych, dochodzenie nie zostało zakończone w terminie przewidzianym w art. 7 ust. 9 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2423/88.

C. PRZEDMIOTOWY PRODUKT/PRODUKT PODOBNY

(7) Z uwagi na fakt, że nie przedstawiono nowych argumentów odnośnie do przedmiotowego produktu oraz produktów podobnych, Rada przyjmuje wnioski Komisji wymienione w motywach 7–20 rozporządzenia tymczasowego.

D. INDYWIDUALNE TRAKTOWANIE EKSPORTERÓW CHIŃSKICH

(8) Kilku producentów w Chińskiej Republice Ludowej ponowiło swój wniosek skierowany do Komisji o wydanie indywidualnych wniosków w przypadku każdego z ogółu przedsiębiorstw bez przedstawiania dodatkowych dowodów niż te, które zostały przedłożone przed wydaniem wniosków tymczasowych określonych w motywie 13 rozporządzenia tymczasowego.

W związku z tym Komisja przypomina, że traktowanie indywidualne nie stanowi jednego z wymogów rozporządzenia (EWG) nr 2423/88. W rzeczywistości, przyznanie indywidualnego traktowania niektórym z wymienionych producentów może mieć wpływ lub nawet naruszyć wynik obliczeń ogólnokrajowych ceł antydumpingowych. Ponadto w praktyce niezwykle trudne jest ustalenie, w przypadku takiego kraju jak Chińska Republika Ludowa, czy przedsiębiorstwo jest, prawnie i faktycznie, niezależne od państwa oraz w szczególności czy przedsiębiorstwo jest trwale niezależne, jeśli wydaje się być niezależne w określonym momencie.

Na koniec, ponieważ przyznanie indywidualnego traktowania może spowodować nałożenie niewłaściwego poziomu ceł oraz stwarza państwu możliwość obejścia środków antydumpingowych za pośrednictwem eksportera, którego obowiązują najniższe cła, Komisja doszła do wniosku, że odejście od zasady ogólnej, na podstawie, której ustanawia się jednolite cło antydumpingowe dla krajów o handlu państwowym dokonywane będzie jedynie w przypadku gdy Komisja jest całkowicie przekonana, że nie następuje naruszenie powyższych środków.

W rozporządzeniu tymczasowym, fakty dotyczące Hanny Magnetics (Zuhai) Ltd. ustalone w czasie badania Komisji wykazały, że działalność handlowa tego przedsiębiorstwa jest wolna od ingerencji rządu, w związku z czym

[1] Dz.U. L 209 z 2.8.1988, str. 1.
[2] Dz.U. L 95 z 21.4.1993, str. 5.
[3] Dz.U. L 196 z 5.8.1993, str. 47.

przyznano indywidualne traktowanie. W świetle zasady uzasadnionych oczekiwań oraz pewności prawnej, Komisja uznała, że należy utrzymać indywidualne traktowanie przyznane temu przedsiębiorstwu. Ponadto, wziąwszy pod uwagę niewielką różnicę między marginesem dumpingu tego producenta oraz marginesu mającego zastosowanie do innych producentów, ryzyko obejścia jest minimalne.

W związku z tym podtrzymuje się wnioski przedstawione w wymienionym motywie 13.

(9) Rada potwierdza wnioski Komisji.

E. **DUMPING**

1. **Wartość normalna**

(10) Do celów ostatecznychwniosków, wartość normalną ustalono na podstawie tych samych metod jakie użyto w tymczasowym określaniu dumpingu, po uwzględnieniu nowych faktów i argumentów przedstawionych przez strony.

(11) W następstwie opublikowania rozporządzenia tymczasowego, jeden producent tajwański utrzymywał, że ustalona wartość normalna powinna być oparta o ceny wszystkich sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym, włączając sprzedaż ze stratą.

Jak podano w motywie 18 rozporządzenia tymczasowego, wartość normalna w Tajwanie dla tego producenta została ustalona zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. a) i ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2423/88 na podstawie ceny faktycznie płaconej w normalnym handlu za sprzedaż na rynku krajowym produktu podobnego w ilościach dostatecznie dużych, by możliwe było odpowiednie porównanie.

Stwierdzono jednakże że większość sprzedaży krajowej jednego typu produktu przyniosła znaczne straty. Komisja musiała zatem wykluczyć przy ustalaniu wartości normalnej sprzedaż tego typu produktu, którego ceny nie pozwalały na zwrot uzasadnionych kosztów poniesionych przy normalnym przebiegu handlu w okresie objętym dochodzeniem.

Odnośnie do innych typów produktu, rzeczony producent, był w stanie wykazać, że jego ceny sprzedaży tego produktu były wystarczająco zyskowne, by uwzględniono je w normalnym przebiegu handlu w okresie objętym dochodzeniem. Stosownie, wartość normalną dla tego rodzaju produktów ustalono w odniesieniu do tych cen.

(12) Producent chiński określony w motywie 21 rozporządzenia tymczasowego, utrzymywał, że wartość normalna ustalona na podstawie analogicznej gospodarki rynkowej państwa trzeciego, to jest Tajwanu, powinna zostać dostosowana tak, by odzwierciedlała niższą strukturę kosztów produkcji w Chinach.

Komisja nie może zaakceptować tego argumentu. Uwzględnienie domniemanych różnic w strukturze kosztów w kraju o handlu państwowym wymagałoby oparcia się na kosztach produkcji tego kraju, w szczególności kosztów robocizny, kosztów zakładów użyteczności publicznej i transportu, zmian własności oraz innych nakładów niewyznaczanych przez siły rynkowe, co nie pozwoliłoby na odpowiednie porównanie.

(13) Rada potwierdza powyższe wnioski oraz wnioski wymienione w motywach 15–23 rozporządzenia tymczasowego dotyczące wartości normalnej.

2. **Cena eksportowa**

(14) Jeden producent tajwański utrzymywał, że przy obliczaniu cen eksportowych Komisja powinna, dla równego traktowania, wyłączyć sprzedaż wywozową do skarżących się producentów wspólnotowych.

Komisja nie mogła jednakże zaakceptować takiego wyłączenia, ponieważ uznana sprzedaż spełnia przepisy art. 2 ust. 8 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2423/88 dotyczącego ustalania cen eksportowych. W rzeczywistości, wyłączenie takie nie jest przewidziane w rozporządzeniu (EWG) nr 2423/88, a status zainteresowanego klienta nie ma wpływu na wiarygodność wymienionych cen.

Pokrewny problem szkody wyrządzonej samemu sobie przedstawiony jest w motywie 28 poniżej.

(15) Rada potwierdza tą opinię oraz wnioski dotyczące cen eksportowych przedstawione w motywach 24–28 rozporządzenia tymczasowego.

3. **Porównanie**

(16) Producent chiński określony w motywie 31 rozporządzenia tymczasowego utrzymywał, że dostosowanie wartości normalnej dokonane w przypadku różnicy w właściwościach fizycznych dyskietek nieposiadających certyfikatu sprzedawanych na wywóz nie odzwierciedla pełnej wartości tych różnic.

Komisja zbadała tę kwestię. Stwierdziła, że nabywca ponosi pewne ryzyko wynikające z zakupu dyskietek nieposiadających certyfikatu oraz, w konsekwencji, należy dokonać dostosowania ceny odzwierciedlającego różnice we właściwościach fizycznych. Jednakże producent ten nie przedstawił nowego materiału dowodowego uzasadniającego dodatkowe roszczenie. W tych okolicznościach Komisja uznaje, że dostosowanie dokonane tymczasowo w pełni odzwierciedlało stwierdzoną różnice w właściwościach fizycznych. W konsekwencji, żądanie dodatkowego dostosowania odrzucono.

(17) Kilku innych producentów chińskich oraz jeden producent tajwański utrzymywało, że przy porównaniu wartości normalnej na rynku tajwańskim z ceną eksportową, nie dokonano żadnego dostosowania ceny, które odzwierciedlałaby różnice w kosztach sprzedaży bezpośredniej klientom OEM na rynku wywozu oraz sprzedaży klientom niezaliczającym się do tej kategorii na rynku krajowym. Badając sytuację producenta tajwańskiego, który dokonał wystarczająco dużej sprzedaży krajowej, by możliwe było odpowiednie porównanie, Komisja nie stwierdziła różnicy w poniesionych kosztach sprzedaży oraz zyskach pochodzących z różnych kanałów sprzedaży. W związku z tym, niemożliwe było dokonanie jakiegokolwiek dostosowania.

4. **Margines dumpingu**

(18) Na podstawie zmian wprowadzonych do obliczeń wartości normalnej oraz ceny eksportowej, ostateczny margines dumpingu wyliczony przez Komisję, wyrażony jako udział procentowy wartości cif, ustalony zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 1224/80 z dnia 28 maja 1980 r. w sprawie wartości celnej towarów [1], jest dla każdego z zainteresowanych przedsiębiorstw następujące:

Japonia	
Memorex Telex Japan Ltd	49,0 %
Hitachi Maxell Ltd	32,8 %
TDK Ltd	44,8 %
Sony Ltd	60,1 %
Tajwan	
CIS Technology Ltd	19,8 %
Megamedia Ltd	32,7 %
Chiny	
Hanny Magnetics (Zuhai) Ltd	35,6 %
Inne firmy	39,4 %.

(19) W przypadku producentów niewspółpracujących z Komisją nie przedstawiono żadnych uwag dotyczących wniosków podjętych przez Komisję w motywie 37 rozporządzenia tymczasowego. W tych okolicznościach Rada potwierdza powyższe wnioski oraz ustala margines dumpingu dla producentów niewspółpracujących na poziomie najwyższego odnośnego marginesu dumpingu.

F. **PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY**

(20) Producenci w Japonii oraz Chińskiej Republice Ludowej poddali w wątpliwość wnioski Komisji przedstawione w motywach 39–47 rozporządzenia tymczasowego stwierdzające, że pięciu skarżących się producentów reprezentuje większą część produkcji wspólnotowej dyskietek 3,5-calowych; i dlatego można ją uznać za produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2423/88. W szczególności twierdzili oni, że produkcja pochodząca od producentów na terenie Wspólnoty, których uznano za powiązanych z producentami w krajach objętych postępowaniem, powinna zostać zaliczona do całkowitej produkcji wspólnotowej, przy wyliczaniu czy produkcja pięciu skarżących się producentów stanowi znaczną część całkowitej produkcji wspólnotowej danego produktu.

W tym kontekście Komisja przypomina, że ustaloną praktyką w instytucjach Wspólnoty jest uznawanie produkcji wspólnotowej jako produkcji pochodzącej od tych producentów wspólnotowych, którzy nie zostali z niej wyłączeni z powodów podanych w art. 4 ust. 5 tiret pierwsze. Produkcja pochodząca od producentów, którzy zostali wyłączeni z definicji przemysłu wspólnotowego z powodu ich powiązań z eksporterami, powinna zatem zostać wyłączona *a fortiori* z całkowitej produkcji wspólnotowej, przy określaniu czy przemysł wspólnotowy stanowi znaczną część takiej produkcji.

Racjonalne uzasadnienie art. 4 ust. 5 polega na tym, że przy określaniu szkód producenci powiązani z eksporterami nie powinni mieć prawa do występowania o ulgi w przypadku nieuczciwych praktyk handlowych, ponieważ poprzez ich powiązanie uczestniczyli lub odnieśli korzyści dumpingu powodującego szkodę. Jedynie poprzez wykluczenie takich producentów, gdzie jest to stosowne, instytucje Wspólnoty mogą uzyskać niewypaczony i obiektywny obraz skutków przywozu dumpingowego. Gdyby nie uczyniono tego, oprócz przyczyniania się do szkody, producenci powiązani z eksporterami lub odnoszący korzyści z dumpingu, stanowiliby przeszkodę dla działań zmierzających do uzyskania ochrony prawnej w stosunku do szkody spowodowanej dumpingiem, podejmowanych przez skarżących się producentów wspólnotowych lub całkowicie takie działania uniemożliwili.

W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje wnioski przedstawione w motywach 39–47 rozporządzenia tymczasowego stwierdzające, że producenci we Wspólnocie powiązani z producentami w Japonii powinni zostać wykluczeni z przemysłu wspólnotowego oraz że na tej podstawie produkcja dyskietek 3,5-calowych pochodząca od skarżących się producentów stanowi około 77 % całkowitej produkcji wspólnotowej w okresie objętym dochodzeniem.

(21) Rada potwierdza powyższe wnioski.

G. **SZKODA**

1. **Kumulacja skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych**

(22) Niektórzy producenci japońscy poddali w wątpliwość wnioski Komisji dotyczące kumulacji podane w motywach 50–52 rozporządzenia tymczasowego. Jednakże nie przedstawiono żadnych nowych faktów ani argumentów. Rada potwierdza wyżej wymienione wnioskiKomisji.

[1] Dz.U. L 134 z 31.5.1980, str. 1.

2. **Ceny w przywozie towarów po cenach dumpingowych**

(23) Jeden producent japoński oraz producenci w Chińskiej Republice Ludowej zakwestionowali dane, na bazie których Komisja się oparła w dla stwierdzenia w motywie 56 rozporządzenia tymczasowego, że ceny przywożonych dyskietek 3,5-calowych w wielu przypadkach spadły o więcej niż 75 % między 1988 r. a okresem objętym dochodzeniem.

Komisja zrewidowała dostępne jej informacje odnośnie do trendów cen eksportowych od roku 1988. Nastąpił znaczny spadek cen, wahający się między 23 a 79 % w zależności od przedsiębiorstwa oraz typu produktu.

Ponadto, porównując ceny obowiązujące na początku i na końcu dwunastomiesięcznego okresu badań, stwierdzono spadek cen o średnio 13 % w przypadku niemarkowych dyskietek 3,5-calowych oraz o 31 % w przypadku markowych dyskietek 3,5-calowych.

(24) Jeden producent japoński utrzymywał, że przy ustalaniu zaniżenia cen Komisja powinna wziąć pod uwagę fakt, że niemiecka filia przedsiębiorstwa dokonała sprzedaży swojemu wyłącznemu dystrybutorowi na rynku francuskim na poziomie obrotów handlu innym niż odnośna sprzedaż dla przemysłu wspólnotowego.

W następstwie twierdzeń zainteresowanego producenta japońskiego, Komisja dokonała weryfikacji obliczeń w ramach zaniżania cen w przypadku tego producenta.

Producent ten nie przedstawił jednakże żadnego materiału dowodowego wykazującego, że zadania i działania wymienionego dystrybutora francuskiego różniły się od działań innych dystrybutorów na terenie Wspólnoty. W tych okolicznościach Komisja ustaliła dla tego producenta ceny obowiązujące wobec dystrybutorów oraz porównała je z cenami sprzedaży dystrybutorom stosowanymi w przemyśle wspólnotowym. Ponadto porównano ceny stosowane dla innych kategorii klientów na tym samym poziomie.

Rezultat zrewidowanego porównania ujawnia dopuszczalny margines zaniżenia ceny pozostający w zakresie wymienionym w motywie 55 rozporządzenia tymczasowego.

(25) Komisja potwierdza powyższe wnioski oraz te podane w motywie 55 rozporządzenia tymczasowego.

3. **Sytuacja przemysłu wspólnotowego**

(26) Ponieważ nie przedstawiono żadnych nowych informacji oraz argumentów, Rada potwierdza wnioski Komisji wymienione w motywach 56–61 rozporządzenia tymczasowego dotyczące przemysłu wspólnotowego oraz szkody wymienionej w motywie 62.

H. **ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**

(27) Dwóch producentów japońskich na podstawie faktu, że udział w rynku przywozu pochodzącego z Japonii znacznie spadł w odnośnym okresie, zakwestionowało wniosek Komisji zawarty w motywie 66 rozporządzenia tymczasowego stwierdzający, że skutki przywozu z państw trzecich nieobjętego postępowaniem nie zmieniają faktu, że przywóz towarów po cenach dumpingowych, o którym mowa, pochodzący z Japonii, Tajwanu i Chińskiej Republiki Ludowej, rozważany osobno, spowodował istotne szkody dla przemysłu wspólnotowego. Producenci ci, wystąpili z wnioskiem, by skutki przywozu z Japonii nie były rozważane łącznie ze skutkami przywozu z innych zainteresowanych krajów.

Komisja przypomina, że stałą praktyką instytucji Wspólnoty, podtrzymaną przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości, jest badanie skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych traktowanego jako całość, wyjąwszy przypadek, gdy poziom przywozu towarów po cenach dumpingowych pochodzącego z danego kraju jest nieistotny lub nie przyczynia się w żaden sposób do szkody.

Komisja potwierdza w motywie 54 rozporządzenia tymczasowego, że przywóz do Wspólnoty dyskietek 3,5-calowych z Japonii zmniejszył się między rokiem 1988 a okresem objętym dochodzeniem.

Jednakże ich udział w rynku, na poziomie 22 %, pozostał znaczny i prawie dwukrotnie przewyższał udział przemysłu wspólnotowego.

Ponadto, przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw trzecich, o którym mowa, rozpatrywany łącznie, osiągnął udział w rynku na poziomie 33,8 % w okresie objętym dochodzeniem. Fakt ten, jak również znaczny spadek cen wynikający z zaniżania cen poza ten przywóz towarów po cenach dumpingowych, nie mogły pozostać bez wyraźnego negatywnego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego, który dopiero niedawno powstał.

Dlatego Komisja podtrzymuje ustalenia z badań przedstawione w wymienionym motywie 66.

(28) Dwóch producentów japońskich poddało w wątpliwość fakt uznania przez Komisję niepełnego wykorzystania mocy produkcyjnych za wskaźnik istotnej szkody w motywie 57 rozporządzenia tymczasowego, podczas gdy w tym samym czasie skarżący się producenci wspólnotowi przywozili znaczne ilości odnośnego produktu z krajów objętych postępowaniem. Przemysł wspólnotowy wyrządzał zatem sam sobie szkodę.

Jak wskazano w motywie 43 rozporządzenia tymczasowego, przywóz dyskietek 3,5-calowych dokonany przez jednego z producentów wspólnotowych stanowił jedynie niewielką cześć ich sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem. Dlatego też, argumenty przedstawione przez Japończyków nie są poparte faktami.

Należy zauważyć, że skarżący się producent, który posiadał wysoki poziom przywozu równocześnie wykazywał wysokie wykorzystanie mocy produkcyjnych. Nie istnieje wiec sprzeczność między uznaniem przez Komisję niepełnego wykorzystania ogólnych mocy produkcyjnych oraz przywozem dyskietek 3,5-calowych. Przywóz ten był konsekwencją faktu, że z powodu skutków taniego przywozu z zainteresowanych krajów producent, o którym mowa, nie był w stanie uzyskać korzyści wystarczaj ących dla finansowania inwestycjiniezbędnych do zwiększenia mocy produkcyjnych w wystarczającym stopniu, aby pokryć popyt we Wspólnocie. W tym momencie, producent nie miał innego słusznego wyboru niżzastoswanie samoobrony, zatem nie wyrządził sam sobie szkody.

(29) Rada potwierdza wnioski Komisji dotyczące przyczynszkód oraz szkód wynikających z innych czynników oraz wnioski zawarte w motywach 64–74 rozporządzenia tymczasowego.

I. **INTERES WSPÓLNOTOWY**

(30) Dwóch producentów japońskich uważało, że nałożenie ceł w momencie braków w zaopatrzeniu na rynku wspólnotowym, oraz w momencie, gdy przemysł wspólnotowy nie jest w stanie pokryć popytu, przyczyniłoby się tylko do wzrostu kosztów i cen, ze szkodą dla maszyn powielających oraz konsumentów.

W motywie 78 rozporządzenia tymczasowego Komisja uznała, że produkcja przemysłu wspólnotowego jest obecnie niewystarczająca, by pokryć wzrost zapotrzebowania, który niedawno wystąpił na rynku wspólnotowym. Jednakże przemysł wspólnotowy działając w odpowiedzi na ten rozwój, zwiększył moce produkcyjne. Zważywszy na to, że cła antydumpingowe złagodziły naciski na cenyspowodowane nieuczciwym przywozem, który umożliwiło nałożenie ceł antydumpingowych, można oczekiwać, że producenci wspónotowi będą nadal inwestować w tym sektorze. Ponadto nowi producenci wspólnotowi, dalej w odpowiedzi na sytuację na rynku, zorganizowali produkcję na terenie Wspólnoty. Komisja uznaje za konieczne stworzenie skarżącym się producentom oraz nowym niezależnym producentom wspólnotowym możliwości uzyskania, w warunkach uczciwego handlu nienaruszonego dumpingiem, poziomu dochodów koniecznego do rentowności ekonomicznej. Komisja podtrzymuje zatem swoje wnioski dotyczące interesu wspólnotowego wymienione w motywach 75–85 rozporządzenia tymczasowego.

(31) Jeden importer twierdził, że nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych zwiększyłoby tylko koszty użytkowników nie pomagając w jakikolwiek sposób przemysłowi wspólnotowemu, ponieważ producenci i eksporterzy w krajach nieobjętych cłem skorzystaliby z powstałych wyższych cen, aby zwiększyć udział w rynku po cenach niższych niż potrzebne dla przemysłu wspólnotowego.

Komisja zwraca jednakże uwagę, że celem niniejszego postępowania jest zajęcie się problemami wynikającymi z przywozu towarów po cenach dumpingowych z danych krajów. Celem środków antydumpingowych nie jest ochrona przemysłu wspólnotowego przed zwykłym działaniem uczciwej konkurencji w warunkach nieutrudnionego dostępu do rynku.

(32) Ponieważ nie przedstawiono żadnych nowych argumentów, Rada potwierdza powyższe wnioski oraz te określone w motywach 75–85 rozporządzenia tymczasowego.

J. **CŁO**

(33) W rozporządzeniu tymczasowym, Komisja ustaliła kwotę cła konieczną do usunięcia szkody na podstawie całkowitych kosztów produkcji plus 10 % zysku ze sprzedaży. Skarżący utrzymywali, że przyjęcie marży zysku w wysokości 10 % w stopniu niewystarczającym pokrywa potrzeby przemysłu wspólnotowego w zakresie inwestycji mających na celu zwiększenie zdolności produkcyjnej, wydatków związanych z wprowadzaniem na rynek oraz kosztów badań oraz rozwoju nowych produktów, Komisja powinna przyjąć marżę zysku w wysokości między 12 a 16 % obrotu przy obliczaniu wzrostu cen koniecznego do usunięcia szkody.

(34) Komisja podtrzymuje swoją opinię, że w zakresie istotnych kosztów w okresie objętym dochodzeniem, nierealistyczne byłoby realizowanie marży zysku przemysłu wspólnotowego ponad 10 % uznane za minimum wymagane dla zapewnienia rentowności tego przemysłu.

(35) Jeden producent japoński twierdził, że z powodu obliczania przez niego cła koniecznego do usunięcia szkody Komisja przypisała producentom z zainteresowanych krajów nie tylko część szkód poniesionych przez przemysł wspólnotowy z powodu przywozu z tych krajów, ale również szkody spowodowane innym czynnikami, w szczególności przywozem z krajów niebędących przedmiotem postępowania.

Komisja odrzuca ten zarzut.

W swojej całościowej ocenie sytuacji, Komisja zbadała wszystkie możliwe przyczyny szkód, by upewnić się, że czynniki inne niż przywóz z Japonii, Tajwanu i Chińskiej Republiki Ludowej, nie są odpowiedzialne za szkody poniesione przez przemysł wspólnotowy. Badanie obejmowało, jak wymieniono w motywie 66 rozporządzenia tymczasowego, przywóz z państw trzecich nieobjętych postępowaniem. Ustalono, że nawet jeśli niektóre szkody można by przypisać temu przywozowi, nie zmienia to faktu, że szkody wyrządzone przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z krajów objętych postępowaniem, rozpatrywane osobno, były znaczne.

Ponadto, zgodnie z ustaloną praktyką wspólnotową, Komisja podjęła działania w celu usunięcia powstałych szkód poprzez nałożenie ceł nieprzekraczających marginesu dumpingu lub marginesu sprzedaży po niższych cenach określanych indywidualnie dla producentów, u których wykryto stosowanie dumpingu. Jest zatem oczywiste, że przyjmując tę metodę, Komisja nie usuwa szkód innych niż te spowodowane przez każdego eksportera przywozem towarów po cenach dumpingowych oraz nie przypisuje wymienionemu przywozowi towarów po cenach dumpingowych żądnego elementu szkód, które mogły zostać spowodowane innymi czynnikami.

(36) Różnica między cenami przemysłu wspólnotowego ustalonymi zgodnie z metodą przedstawioną w motywie 81 rozporządzenia tymczasowego oraz cenami przywozu dumpingowego, użytymi do ustalania zaniżenia cen, wymieniona w akapicie 55 rozporządzenie tymczasowego, dostosowana w motywie 27 niniejszego rozporządzenia, wyrażona jako średnia ważona cena bazowa oraz jako procent ceny franco granica Wspólnoty, była wyższa niż margines dumpingu u wszystkich producentów w Tajwanie oraz Chińskiej Republice Ludowej oraz wahała się od 6,1 % do 40,9 % u producentów w Japonii.

W przypadku producentów niewspółpracujących, Komisja uznaje, że wynik jej dochodzenia stanowi najbardziej odpowiednią podstawę do ustalenia poziomu cła, stwierdzając zarazem, że najwyższy poziom cła ustalony dla producenta w tym samym kraju stosuje się do producentów niewspółpracujących.

(37) Rada potwierdza powyższe wnioski Komisji oraz stosowane ustalanie cła opisane w motywach 81–85 rozporządzenia tymczasowego.

K. **ZOBOWIĄZANIA CENOWE**

(38) Kilku producentów przedstawiło propozycje zobowiązań cenowych. Zostali oni poinformowani, że Komisja nie może w tym przypadku przyjąć takich zobowiązań. W praktyce, Komisja uważa, że stopień braku współpracy w postępowaniu, szybkość zmian technologicznych produktu oraz zmienność cen uczyniłyby kontrolowanie wywiązywania się z takich zobowiązań niezwykle trudnym. Ponadto jest mało prawdopodobne, że wysoki poziom mobilności urządzeń produkcyjnych w przemyśle przyczyniłby się do przywrócenia uczciwych warunków konkurencji na rynku.

(39) W związku z powyższym Rada decyduje o podjęciu środków w formie nałożenia ostatecznych ceł antydumpingowych.

L. **POBÓR CEŁ TYMCZASOWYCH**

(40) Z uwagi na ustalony margines dumpingu, szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy oraz jego niepewną sytuację finansową, Rada uznaje za konieczne, aby kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowych ceł antydumpingowych pobrać ostatecznie od wszystkich przedsiębiorstw. Jeśli cło tymczasowe przewyższa stawkę cła nałożonego ostatecznie, pobierana kwota nie powinna przekraczać kwoty ostatecznego cła antydumpingowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz dyskietek 3,5-calowych używanych do zapisywania oraz przechowywania kodowanych komputerowych informacji cyfrowych, objętych kodem CN ex 8523 20 90 (kod Taric 8523 20 90*10), i pochodzących z Japonii, Tajwanu i Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka taryfy celnej stosowana dla ceny netto franco granica Wspólnoty, przed odprawą celną, jest następująca:

a) 40,9 % dla produktów określonych w ust. 1 pochodzących z Japonii (dodatkowy kod Taric: 8708), z wyłączeniem towarów przywożonych produkowanych i sprzedawanych z przeznaczeniem na wywóz do Wspólnoty przez następujące przedsiębiorstwa, w stosunku, do których obowiązywać będą stawki celne wymienione poniżej:

— Memorex Telex Japan Ltd: 6,1 %
(dodatkowy kod Taric: 8705),

— Hitachi-Maxell: 20,6 %
(dodatkowy kod Taric: 8705),

— TDK: 26,7 %
(dodatkowy kod Taric: 8707);

b) 32,7 % dla produktów określonych w ust. 1 pochodzących z Tajwanu (dodatkowy kod Taric), z wyłączeniem towarów przywożonych produkowanych i sprzedawanych z przeznaczeniem na wywóz do Wspólnoty przez następujące przedsiębiorstwa, które obowiązują stawki celne wymienione poniżej:

— CIS Technology: 19,8 %
(dodatkowy kod Taric: 8709);

c) 39,4 % dla produktów określonych w ust. 1 pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (dodatkowy kod Taric: 8712), z wyłączeniem towarów przywożonych produkowanych i sprzedawanych z przeznaczeniem na wywóz do Wspólnoty przez następujące przedsiębiorstwa, które obowiązywać będą poniższe stawki

— Hanny Magnetics: 35,6 %
(dodatkowy kod Taric: 8711).

3. Obowiązujące przepisy dotyczące opłat celnych stosują się do wymienionego cła.

Artykuł 2

1. Kwoty złożone tytułem tymczasowych celantydumpingowych na mocy rozporządzenia (EWG) nr 920/93 dla dyskietek 3,5-calowych pobierane będą ostatecznie. Jeśli cło tymczasowe przewyższa stawkę cła nałożonego ostatecznie, pobierana kwota nie powinna przekraczać kwoty cła ostatecznego.

2. Zwalnia się kwoty przewyższające stawkę cła ostatecznego.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 18 października 1993 r.

W imieniu Rady

A. BOURGEOIS

Przewodniczący